

Forfatter: Gierlew, Andreas Christian

Titel: BREV TIL: von Irgens-Bergh, Mathias Friis FRA: Gierlew, Andreas Christian (1821-05-01)

Citation: Gierlew, Andreas Christian: "BREV TIL: von Irgens-Bergh, Mathias Friis FRA: Gierlew, Andreas Christian (1821-05-01)", i *Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen*, Gyldendalske Boghandel, s. 97. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990951-000-shoot-L0019909510000059.pdf> (tilgået 03. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Kjøbenhavn, den 1ste Mai 1821.

— — — Formodentlig har De hørt om Troppe-Be-vægelserne i Sverrig; hvad mener De, om det gjaldt Norge, hvis det i sin Friheds Svindel ei fandt sig i Billighed med at betale sit Afdrag af dets Andeel af Statsgjelden til os, ei vilde lade sit Forslag om Adelens Afskaffelse beroe for Øieblikket, og i det Hele vise sig lidet mere føieligt mod Hans Svenske Majestæt, der dog nok vil forsøge Alt først med det Gode. Jeg læser ei de norske Blade her, men man siger, at National-Bladet, der udmærker sig ved en slem Tone, ofte skal glemme den Agtelse, der skyldes Regenten. Jo galere, jo bedre. Dog Skam faae den, der troer vore Naboer.

Vi have nu Marquis St. Simon her, som synes en vakker lille Mand, der ei har ringeste Ultra-Mine; han har medbragt en 11 Aars Datter og skal have havt den sørgelige Skjæbne enten selv at have dræbt en Søn paa Jagt eller seet ham dræbes ved sin Side. Baron Nicolai gaaer til London for at fungere der i Baron Lievens Sted, og Foster gjør en Reise med sin Kone for hendes Sundhed til Baden og maaskee til Paris eller Italien for at see sin Moder. Den spanske Minister, Fru F.s ubegribelige Tilbæder, venter længe paa Afløsning. Steigentesch, der broutede stærkt og brouter endnu stærkere efter de sidste Tildragelser, synes dog at ville holde sig langt fra dem og hviler paa sine Laurbær uden at hente nye. Merbin er kommen endnu mere stoppet, smilende og puant tilbage fra Stockholm, end han gik dertil. Hochschild, som nu er svensk Minister her, synes et fornuftigt, klogt Menneske, men han sukker forgjæves for s. 98en ingenlunde smuk Frøken Oxholm. Arme Ambrosio har lidt meget, il fait bonne mine à mauvais jeu.

L. Daae, Breve fra Danske og Norske.

7

De vil om nogen Tid see Pros. Rosenvinge hos Dem. Han er en saare værdig ung Mand, som det sikkert vil glæde Dem at see; at anbefale ham til Dem, vilde være overflødigt. Ogsaa vor lærde Prof. Nyerup, en gammel Ven af mig, gjør iaar en Reise paa nogle Maaneder i Tydskland, og agter at besøge Dresden; han er ei af denne Verden, men en af vor Litteratur, af vor Alderdom, af vore Bibliotheker og af Universitetet høist fortjent Mand. At De vil sørge for hans litterære Fornødenheder, ved at lette ham lærde Bekjendtskaber og Adgang til Samlinger, behøver jeg ikke at bede Dem om, der som varm Dansk sørger for alle Deres Landsmænd. At Baron Taube, forhen Svensk Minister i Berlin, gifter sig 3die Gang med Adm. Kriegers Datter, veed De vel alt længe; Aarene ere lidt ulige — men hvad siger De om Fru Rs Nieces Giftermaal med en Grev K. . . . ? Hele Verden forundrer sig derover, thi uden at være smuk er hun en meget talentfuld Pige, men uden Formue, som han har ligesaalidet som Aand og Dannelse. Man skal vente 3—4000 russiske Bønder til Medgift af Alexander. — — Falbe er afreist for en tre Uger siden, og hans værdige Svoger Selbye, som længe har været syg, er nu kommen hertil med sin ei længer smukke Frue, der er næsten lige saa tyk, som hendes værdige Svigerske, — — og det er slige Væsener, som besætter Embeder, væ nobis! Rigtig har man Leilighed til at see og lære meget her, jeg vil ei altid sige opbygge sig. Bourke er dødssyg, om ei død i Paris, Carl Moltke er endnu stedse her, je suppose qu'il attend le Roi d'Angleterre ici en lieu de se rendre chez lui, men det er nu engang hans Maneer; il préfère son pays à tout autre et aime à se faire payer comme ministre pour vivre en particulier. — — En gammel Veninde, Fru Gyllembourg, har bedet mig hilse Mathilde venskabeligst. Guvernør s. 99Bensons Dom er afsagt af Gen.-Auditøren og refereret i Statsraadet, men holdes hemmelig indtil dens Forkyndelse paa Stedet for de Paagjældende.